

בפרשת אלבין

● **אייזנברג, ארוזין** — בנו של שאול אייזנברג, מנהל הסניף הישראלי.

● **אייזנברג, שאול נחמיה** — (67) יליד מינכן, בכרז מאימת הנאצים עד לשנחאי שבסין ומשם לפאן. בתחילה שיווק ליפאנים כרול ועפרות-כרול מאירופה, ומאו פרש רשת של עסקים מסועפים בכל העולם. נשוי ליפאנית ממישפת אצולה. הגיע לישראל ב-1968. בעל וילת-פאר נסביון וקשרים עם כל צמרת המדינה. הקים סניף בארץ לעסקיו, והתמחה ביצוא ויבוא נשק. יש לו חמש בנות ובן. הבן וכל החתנים, מלבד יונתן וזוביציקי, עובדים בקונצרן.

● **אתא** — חברת-טכסטיל שקבוצת-אייזנברג רכשה מכונס-הנכסים בסוף שנות ה-70. עתה היא שוב בידי כונס-נכסים, אחרי שמנהלי קבוצת אייזנברג, ובראשם אלבין, גרפו את משאביה הכספיים.

● **אתא ג'** — מניה של חברת-הטכסטיל. עלי-פי התלונה אשר הוגשה ליחידה הארצית לחקירות-הונאה, הריץ אותה אלבין כבורסה.

● **בית אסיה** — בית משרדים מפואר, בעל מבנה ארכיטקטוני רמזי אמבה, שהוקם עלי-ידי קבוצת-אייזנברג. באיור משרדים בקד-הרחבות וייצמן ושאל המלך בת-לאביב, מול בית-המישפט המחוזי. משם ניהל אלבין את פעולותיו מטעם הקבוצה. על דרך הקמת הבניין התנהל מישפט מרתק בין האדריכל מרדכי בן-חורון והקבוצה. שיעקרו פיגור בתשלומים שהובטחו למתכנן.

● **בראון חיים** — שותף בקונצרן התיקשורת של אלבין וחבר נאמן לו. האחרון מבין החברים שראה אותו בחיים.

● **ג'וני יורם** — תת-ניצב, מפקד היחידה הארצית לחקירות הונאה במטה הארצי. פיקח אישית על החקירה, וחקר אישית את רוזנפלד.

● **גרוסמן, יעקב וקיבנר, ראובן** — שני החוקרים שחקרו את אלבין בשבת, והשאירו אותו לכרו בחדר, כמשך שמונה דקות. גרוסמן הקדים לשוב מחופשתו כדי לחקור את אלבין, לפני הבאתו לפני שופט להארכת מעצר. הוא עורר-דין במיקצועו.

● **דיאמנט יגאל** — נשוי לאלפרדה, הבת הבכורה של אייזנברג. מנהל הסניף של המיליארדר בלונדון.

● **הארדי, דורי** — נשוי לליזה, בתו של אייזנברג. בצד עסקיו בקבוצה הוא מנהל גם עסקים פרטיים.

● **החברה לישראל** — הרכישה הגדולה של אלבין כבורסה, שהכניסה את הקבוצה למלכודת כספית קשה. באמצעות החברה שולט אייזנברג בצ'ים. שלה מנבאים עתיד חמור מזה של אתא, ובבתי-האיכוק.

● **הגמן, אורי** — עורר-דין פלילי, שביום השישי בבוקר התבקש טלפנית עלי-ידי אלבין לתת לו ייעוץ בארבע עיניים. לפני שיחה זו לא היה קשר מיקצועי בין השניים.

● **זוביציקי יונתן** — נשוי לאסתר, בתו של אייזנברג. חברי-ילדות של אלבין, שהביא אותו לקבוצה בשנת 1974, בתחילה בשותפות בפיריון. ניהל באופן בלעדי את עסקי אייזנברג בארץ, עד שהועף כמפתיע, לפני שנה, ביחד עם אלבין. נמצא כיום בארצות-הברית. יתבקש לבוא לארץ ולמסור עדות. אייזנברג אינו מדבר איתו ועם אסתר, ואף לא השתתף בטקס ברה-מיצונו שערכו השניים לבנם השנה.

● **חריש, מיכה** — ח"כ העבודה, חבר מועצת המנהלים של אתא ועמית של אלבין לתפקיד יו"ר אגודת-היהודים של קבוצת הפועל רמת-גן-גבעתיים בכרוסל.

● **כהן, רן** — ח"כ ר"ץ, חבר קיבוץ ג'רשמואל. הגיש ליחידה לחקירות-הונאה במטה הארצי ולרשות לניירות-ערך מיסמכים שהחשירו את אלבין בגניבה מתכרות הקבוצה ובגריפת הון מאתא, על חשבון בעלי-המניות, העובדים וסובסידיות של המדינה.

● **כספי רם** — עורר-דין שערך את בורות-הפרישה של אלבין מהקבוצה לפני שנה. עלי-פי שמועות, שאותן מכחיש כספי, ביקש ממנו אלבין בשבוע שעבר לייצג אותה, אך הפרקליט סירב משום שהוא קשור בעבותות עבים לקבוצת אייזנברג.

● **מרקוס, יגאל** — סגן ראש אגף-חקירות במטה הארצי. החוקר את פרשת ההתאבדות של אלבין, והאמור להגיש את מסקנותיו השבוע.

● **נשואה** — חברת ברזקרים להשקעות של הקבוצה, שפיריון שולטת בה. לאלבין היתה בה שליטה חלקית, אישית. לפי החשד, באמצעות חברה זו ביצע פעולות בלתי-חוקיות כבורסה. מנהל החברה הוא אליעזר כרמל, ולצידו עובד שחקר-הכרוסל לשעבר מולי אבישר.

● **עצמון, מנחם** — חברי-ילדות של אלבין, שותף לעסקים ולמפלגה, ויורשו בקבוצת-אייזנברג.

● **סורמן, הוראציו** — נשוי לאמלי, בת נוספת של אייזנברג, שעליה נאמר כי חבל שאלבין לא נשא אותה לאשה.

● **ס'יט, נרמן** — סגן מפקד היחידה הארצית לחקירות-הונאה, הטוען כי הזוהר עוד כיום השישי שאלבין עלול להתאבד.

● **פיריון** — חברה רדומה, שמניותיה רשומות למיסחר כבורסה, שבידיה היתה מאפייט כץ מחיפה. נקנתה ב-1974 עלי-ידי אלבין, בשם הקבוצה, והפכה לשם נרף למעללי-הבורסה של אלבין, כאשר שער מניותיה יונק באלפי אחוים. בהסכם-הפיריה נותרה החברה בידי אייזנברג, תמורת תשלום גדול כמזומן, שנמסר לאלבין. עלי-פי החשד, גנב אלבין מהקבוצה, באמצעות פיריון, שני מיליון דולר.

● **רוזנפלד, מאיר** — נשוי לארית, בתו של אייזנברג, וחי ממנה כנפרד. יושב-ראש מועצת המנהלים של חברת פיריון. שהעיד כשכוע שעבר במיישרה, כמשך שלושה ימים רצופים, על מעשיו של אלבין בחברה. מפכ"ל המיישרה טען בפגישה סגורה כי רוזנפלד הגיש תלונה רשמית בשם הקבוצה נגד אלבין. אחר-כך התכחש המפכ"ל לדבריו, והצטרף לגייסתו של רוזנפלד, שלפיה רק התבקש למסור עדות.

● **ריגר יוסי, ופישמן אליעזר** — חברים טובים של אלבין, שעשו איתו כמה עסקות טובות כבורסה. הוחשדו עלי-ידי ח"כ רן כהן, שבאמצעותם נפטר אלבין ממניות שאותן ניצל עד תום, אחרי שגרף הון לכיסו.

● **רייסר, מיכה** — ח"כ חרות, חבר מועצת-המנהלים של אתא ושותף עם אלבין בהקמת היקב — מוערד-התרבות הימני, שנועד להתחרות בצוותא של מפ"ם.

● **רימון, צבי** — איש יחסי-כבוד עצמאי. מגיש שרותי-דבורה לקבוצת-אייזנברג.

● **תילשזורת** — תחביב ומוקד-כוח של אלבין. שלט יחד עם שותפים, ובראשם חיים בראון — בירחון מוניטין, בשבועון אנשים שנסגר, ובשבועון כספים; ביומן הכלכלי גלובס בשיתוף עם דויד בלאס; ביומן חדשות עם עמוס שוקן; בקול השלום. לצד אייבי נתן ואחותו של עמירם ניר; בסריטי-רול באמצעות אשתו.

קפיצה אל המוות

(המשך מעמוד 7)
מישרה מנהלת נגדו חקירה סמויה. לפני חודשים יכול היה לקרוא בפירוט בהעולם הזה איזה מידע הועבר לתת-ניצב יורם גונן. כאחרונה התחווה לו העובדה המחרידה שהפטרון שלו, מיליארדר חובקי-עולם, רודף אותו. ברחוב הכלכלי רווחו שמועות כי אייזנברג פנה ישירות לשימעות פרס ודרש את ראשו של אלבין, כמי שאתראי למפולות השונות שפקדו את עסקיו בארץ. אלבין, שחייך הימיר

גברו מיום ליום. היה להם מקור די ברור. פעם נרמז שהוא ברח לארצות-הברית. אחר-כך שהיגר לאנגליה. שי הוא התמוטט נפשית. שנישואיו כי משבר.

כלונדון יכול היה אלבין לגלות מחדש שגם שם משקף אליו אייזנברג, באמצעות השלוחה הבריטית שלו, בני-הולו של החתן, יגאל ריאמנט.

לפתע הפך אייזנברג הענק למיפי-לצת כלי-כוח, תמנון רכיזות. אל-כין ידע בדיוק למה מסוגל אייזנברג,

מגלה עיסוק עיתונאי אינטנסיבי באיש ובמעלליו. תיקשורת טובה כזו לא זכורה בארץ.

אלבין הוצג כאשף פינאנסי, אשף-בורסה, מריץ מניות מס' 1, איש סודו ואמונו של אייזנברג, סוחר-המיתורין הבינלאומי, אחראי על ממלכה סודית ענקית. כשהנהלת הבורסה הת-לאבי-בית הרגיזה אותו, הוא הודיע שיפעל להקמת בורסה שניה, בלי הכנסים. בהשקעה כבורסה ראה את הפיתרון לבעיות הכלכליות של המדינה, וכולם

אמו של מיקי אלבין בת ה-77. אמו של מיקי אלבין בת ה-77. באה משווייץ במיוחד להל-וויית בנה. היא היתה שבורה על מות בנה היחיד.

מיקי וגליה אלבין הירבו להשתתף באירועים חגיגיים ומכובדים. הם היו מבוקשים ביותר ואהודים בין עשירי המדינה.

המפגין - כשהיה סטודנט והירבה להפגין. כאן באמורה כהה.

ציטטו אותו בעניין זה ברצינות. בו זמנית הוא נכנס לפעילות נמרצת בפוליטיקה. הוא רחף עסקנים ליברלים לכנסת, שם עינו על מחנה השרים אברהם שריר וגידעו פת, והפך לפטרון ולמממן של סיעת שריר ה-מורחבת.

הוא נתן שירותי משרד לסיעה, בחדר בבניין בית אסיה המפואר בתל-אביב, שם ישב. הוא נכנס ביחד עם שריר לוועדת-הכספים, כדי לקדם אי-שית את ענייני קבוצת-אייזנברג כי ארץ.

שהרי עד לפני זמן קצר הוא עבר בשירותו והיה המוציא-לפועל הראשי שלו בארץ.

אלבין ראה את מעסיקו לשעבר רק כמה פעמים ככל תקופת עבודתם המשותפת. שמועות שלא ניתן היה לאשרן סיפרו, כי בפגישה האחרונה שנערכה ביניהם, לפני זמן לא רב, נכחו רק שניהם. קל לנחש כיום, אם אכן התקיימה פגישה כזו, מה נאמר בה.

כפניו קשה היה למצוא סימן לזכר שהוא מתמוטט. הוא שמר על חזות שלווה והירבה לחייך. פני-הילד הניצי-חיים שלו היטעו גם חברים טובים שלו.

לפני כן, רק לפני חודשים לא רבים, הוא היה המלך. אי-אפשר היה לפתוח עיתון או רדיו או לצפות בטלוויזיה מבלי לשמוע על מעלליו התכופים של ילד-השמנת התל-אביבי. אי-אפשר היה כמעט להגיע לשיחה אליו, בלישכתו המפוארת בבית-אסיה.

סקירה קצרה של עיתונות יומית מתחילת שנות ה-80 עד לקיץ שעבר

רים שלט בו תמיד, נותר הסרה-השפעה כבורסה, עם מעט מאוד עסקים וחברים המתמעים והולכים, והתחיל לחוש שעניבת-החנק מתהרקת סביבו.

למיפגשים שונים הוא הופיע וכידו מיסמכים. "אני חף מפשע", הוא נהג לומר לחברים ומתיקים ולאנשים שהוא עשה מאמצים נואשים לגייסם לצידו. אלבין היה אינטלגנטי דיו כדי להבין שרווקא בהתנהגותו זו הוא יוצר חיץ עם בני-שיחו. אך היאוש היה חזק ממנו. ערבי-המעצר הקפיד במיוחד ל"שאת עימו תמונה של האדמורד מי לובכניטש."

בצר לו עלה בלבו הרעיון לצאת ללונדון עם מיישפתו, ומשם לרכו את עסקיו. אשתו, גליה, יצאה עם הילדים, שלא כמקובל אצלם. לתקופה של חוד-שיים תמימים ללונדון, לחופשת-תיק ארוכה. אלבין היה עורך גיחות ארצה, כדי לחתום על צ'קים, כדבריו, וכדי לקיים פגישות עיסוקיות.

השמועות האכזריות, מאחורי גבו,

יילה בצפון ביתו של מיקי אלבין בצפון תל-אביב. הר האלמנה. בבית כמה מפלסים, בכניסה מצלמת וידאו ושער חשמלי.